

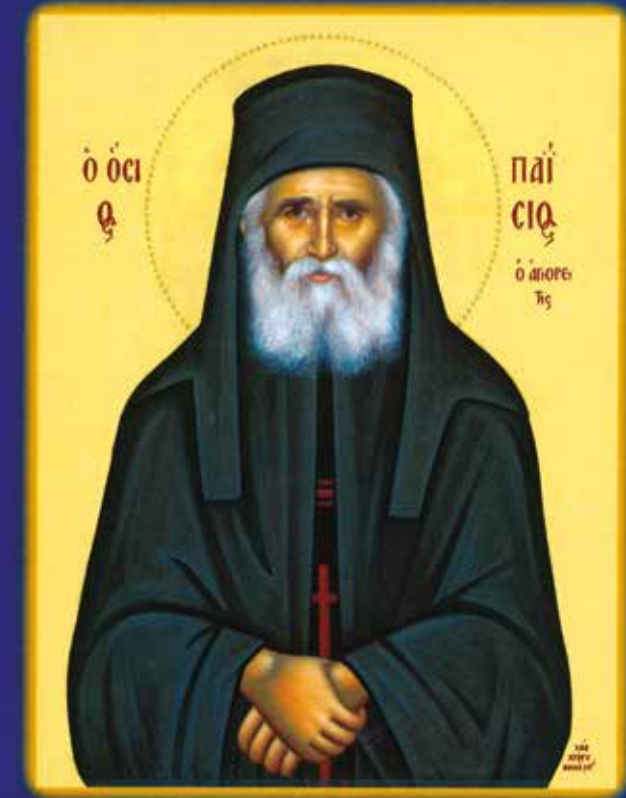
Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον, καὶ τοῦ Ἄθωνος κλεῖσμα, καὶ τῶν πάλαι ὁσίων, μιμητὴν καὶ ἰσότιμον, Παῖσιον τιμήσωμεν πιστοί, τὸ σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν, ὡς συντρέχοντα ταχέως τοὺς εὐσεβεῖς, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

ΘΕΙΟΣ ΠΑΙΣΙΟΣ

ὁ Ἀγιορείτης

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΕΣ
ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΟΣΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ ὁ Ἀγιορείτης

Θά τολμούσαμε νά χαρακτηρίσουμε τούς δύσκολους καιρούς μας ἰδιαίτερα εὐλογημένους, ἂν ἀναλογιστοῦμε ὅτι, παρά τήν ἁμαρτία πού «περυσσεύει», ὁ Θεός ἀναδεικνύει καί ἁγιασμένες μορφές, οἱ ὁποῖες μέ τόν ἔνθεο βίο τους, τήν ἄσκησι, τό λόγο, τή γραφή καί κυρίως τό παράδειγμά τους στήριξαν καί ἐξακολουθοῦν νά στηρίζουν ἀναρίθμητες ψυχές χριστιανῶν.

Κατά τίς τελευταῖες δεκαετίες στόν ἑλλαδικό χῶρο ἔζησαν ἄρκετοί Γέροντες μοναχοί καί ἱερομόναχοι, τῶν ὁποίων ἡ πνευματική ἐπίδρασι δέν περιορίστηκε στή Μονή ἢ τό Ἠσυχαστήριό τῆς μετανοίας τους, ἀλλά ἐπεκτάθηκε καί σέ εὐρύτερο κύκλο τῶν ἐν τῷ κόσμῳ χριστιανῶν. Προτοῦ αὐτές οἱ μορφές ἀποκτήσουν ὁποιαδήποτε ἐπιρροή ἐκτός τῆς Μονῆς, ἀγωνίστηκαν σκληρά στόν πνευματικό στίβο μέ προσευχές, νηστεῖες, ἀσκήσεις, ὑπακοή καί ἀκτημοσύνη. Ἐμαθάν νά μὴν ὑποχωροῦν στίς λυσσώδεις ἐπιθέσεις τοῦ διαβόλου. Ταλαιπώρησαν καί ὑποδούλωσαν τό σῶμα τους στό πνεῦμα, γιά νά ἀποφύγουν τόν κίνδυνο, μήπως ἐνῶ θά κήρυτταν

στούς άλλους, θεωρούνταν οί ίδιοι αποτυχημένοι (πρβλ. Α΄ Κορ. 9, 27).

Καρπός αὐτῶν τῶν ἀγώνων ὑπῆρξε ἡ ἐπίσκεψη τῆς θείας Χάριτος καί ἡ προίκισή τους μέ ποικίλα χαρίσματα, ἕνα ἀπό τά ὁποῖα εἶναι τό προορατικό ἢ διορατικό: Τό χάρισμα αὐτό τοὺς κατέστησε ἱκανούς νά διεισδύουν στή συνείδηση τοῦ ἀνθρώπου, νά ἀντιλαμβάνονται τά συναισθήματα καί τίς σκέψεις του, νά κάνουν διάγνωση ἀσθενειῶν, νά προβλέπουν γεγονότα ἢ καταστάσεις πού συμβαίνουν ἢ θά συμβοῦν σέ μελλοντικό χρόνο καί σέ διάφορους τόπους. Ἀρκετοί ἀπό τοὺς Γέροντες αὐτοὺς ἔγραψαν, ὑπαγόρευσαν ἢ εἶπαν (καί μαγνητοφωνήθηκαν ἢ ταχυγράφοι κατέγραψαν) λόγια ἀπλά μέν, ἀλλά σοφίας ἀποστάγματα, τά ὁποῖα, ἀφοῦ ἐκδόθηκαν, ἀποτελοῦν προσφιλέσ ἀνάγνωσμα πολλῶν χριστιανῶν, ἐνῶ στή συνείδηση τοῦ Χριστεπώνυμου πληρώματος γεννήθηκε ἡ πεποίθηση γιά τήν ἀγιότητα τους, φιλοτεχνήθηκαν εἰκόνες καί συντάχθηκαν Ἀκολουθίες καί Παρακλητικοί Κανόνες.

Ἐπειδή ὁμως, κατά τήν Ὁρθόδοξη πράξη καί τάξη, ἡ ἀγιότητα κάποιου πιστοποιεῖται μέ Πατριαρχική καί Συνοδική ἀπόφαση, ὀφείλουμε νά ἀναμένουμε πάντοτε τήν ἐπίσημη κατάταξη στό Ἀγιολόγιο καί τότε νά τοῦ ἀπονέμουμε τίς ἀπό τήν Ἐκκλησία καθορισμένες τιμές καί νά ἐκζητοῦμε τίς πρεσβεῖες του, ὅπως ἔγινε κατά τό ἔτος 2013 μέ τόν Γέροντα ἅγιο Πορφύριο τόν Κausοκαλυβίτη (1906-1991) καί πρόσφατα (Ἰανουάριος 2015) μέ τόν Γέροντα ὅσιο Παῖσιο τόν Ἀγιορεῖτη (1924-1994).

Ἡ συναρίθμηση στό Ἀγιολόγιο

Ὅπως ἦταν ἀναμενόμενο ἀπό χιλιάδες χριστιανούς, ἡ Ἀγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, «ὁμοφώνως ἀποδεχθεῖσα εἰσήγησιν τῆς Κανονικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀνέγραψεν εἰς τό Ἀγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τόν μοναχόν Παῖσιον Ἀγιορεῖτην», κατά τή συνεδρία τῆς 13ης Ἰανουαρίου 2015, ὑπό τήν προεδρία τῆς Α.Π.Θ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου (Πατριαρχική καί Συνοδική Πρᾶξις ὑπ' ἀρ. πρωτ. 13/12.1.2015).

Ἡ μνήμη του ὁρίσθηκε νά τιμᾶται στίς 12 Ἰουλίου.

Εἰκόνα εξωφύλλου: Διά χειρός Χρήστου Θωμά

Εἰκόνα οπισθοφύλλου: Διά χειρός Δημητρίου Πανουργιά

Πρόλογος ἐκ τοῦ «Βίος καί παρακλητικός κανὼν τοῦ Ἁγίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορεῖτου», Εὐάγγελου Λέκκου, Θεολόγου, τ. Διευθυντοῦ Αποστολικῆς Διακονίας, ἐκδόσεις Σαῖτη

Το περιεχόμενο του παρόντος φυλλαδίου αποτελεί ἀναδημοσίευση ΑΥΤΟΥΣΙΟΥ του περιεχομένου των σελίδων 181 ἕως καί 193 με τίτλο κεφαλαίου «Ἐπ' ἐσχάτων των ἡμερῶν», του βιβλίου ἐκδόσεως τῆς Μονῆς Ἱεροῦ Ησυχαστηρίου «Παναγία, ἡ Φοβερά Προστασία» (Τ.Κ. 63076 Μεγάλη Παναγία Χαλκιδικῆς), με τίτλο βιβλίου «Γέρων Παῖσιος» (ἐκδοση 2025), με συγγραφέα τόν Πνευματικό καί Λειτουργό του ως ἀνω Ἱεροῦ Ησυχαστηρίου Ἀρχιμανδρίτη κ. Χριστόδουλο Ἀγγελόγλου, κατόπιν ἀδείας καί εὐλογίας τοῦ συγγραφέα καί τῆς Καθηγουμένης τοῦ Ι. Ησυχαστηρίου ως ἐκδότου (Ν. 2121/1993).

«Ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν».

ατέβηκα μιά μέρα στο κελί τοῦ Γέροντα, πρὶν τὴν Μ. Τεσσαρακοστή τοῦ 1987. Τότε ἦταν στὴν ἐπικαιρότητα τὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων μέ τὸν κωδικό 666. Ρώτησα τὸ Γέροντα, ἂν ὄντως σ' αὐτές τίς ταυτότητες ὑπάρχει μέσα ὁ ἀριθμὸς αὐτός τῆς Ἀποκαλύψεως κι ἐκεῖνος μοῦ εἶπε:

– Βάλθηκαν, μέ πολύ πονηρό τρόπο, νά «περάσουν» αὐτὸ τὸ οἰκονομικὸ σύστημα καὶ νά παγιδέψουν τοὺς χριστιανούς. Σ' ἐμᾶς ἐδῶ ἔχουν πολὺ καθυστερήσει. Στὴν Ἀμερικὴ ἤδη χαράζουν τὸ ὄνομα τοῦ «θηρίου», μέ Laser, στὸ μέτωπο καὶ στὸ χέρι. Τὸ 1982 σφραγίστηκαν 3.000 στὴν Ἀμερικὴ καὶ μάλιστα ἐκεῖ σφραγίζονται, τιμητικά, πρῶτα τὰ διακεκριμένα πρόσωπα, σάν ἓνα εἶδος ξεχωριστῆς τιμῆς.

Μοῦ ἔφερε τότε ὁ Γέροντας ἓνα χαρτί κινέζικης προέλευσης καὶ ἓνα ἀπὸ ὁδῶ, ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, τὸ ὁποῖο εἶχε μιά δωδεκάδα κουμπιά (σοῦστες), τὸ ὁποῖο ἐπάνω εἶχε ὁλοκάθαρο τὸ 666, ἔτσι, ἀριθμητικά. Μοῦ ἔφερε ἐπίσης κάτι διαφημιστικά ἔντυπα διαφόρων Τραπεζῶν ἀπὸ τὴν Αὐστραλία, πού διαφήμιζαν τὸ νέο οἰκονομικὸ σύστημα καὶ βεβαίωναν γιὰ τὴν ἀσφάλεια πού παρέχει στὸν κάθε «σφραγισμένο» (στὸ μέτωπο καὶ στὸ δεξιό χέρι).

Ἐπίσης μοῦ ἔδειξε καὶ τὸ βιβλίο τῆς Ἀμερικανίδας M.S. Relfe. THE NEW MONEY SYSTEM 666 καὶ συνέχισε ὁ Γέροντας στενοχωρημένος:

– Ἐνῶ τόσο ὁλοκάθαρα ἐνεργεῖται τὸ μυστήριό αὐτό, γιὰ τὸ ὁποῖο μᾶς προενημέρωσε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος διὰ τῆς Ἀποκαλύψεως, στενοχωριέμαι, γιατί πολλοί, ἀκόμα καὶ ἱερεῖς καὶ ἐπίσκοποι, δέν ἀντιμετωπίζουν τὸ θέμα πνευματικά, ἀλ-

λά καθαρὰ κοσμικά. Λένε στὸν κόσμο πὼς δέν συμβαίνει τίποτα κι οὔτε πειράζει τὸ νά πάρουν τίς ταυτότητες καί, γενικά, δικαιολογοῦν ὅλα τὰ ἀδικαιολόγητα. Δέν εἶναι ὅμως σωστὸ αὐτό, γιατί καθησυχάζουν τὸν κόσμο καὶ τὸν ἀφήνουν νά βρεθεῖ ξαφνικά σέ μιά θέση ἀπὸ τὴν ὁποία νά μὴν μπορεῖ πλέον νά ξεφύγει. Τὴν εὐθύνῃ ἀσφαλῶς θά τὴν φέρουν ἐξ ὁλοκλήρου αὐτοί.

Πολλοί, ξέροντας τὴν θέση μου, τὸ ὅτι δηλαδὴ δέν συμφωνῶ μέ ὅλα αὐτά γιὰ τὴν ἐκδοσὴ αὐτῶν τῶν ταυτοτήτων, εἶπαν: «Ἐ, τί κι ἂν εἶπε ὁ Παῖσιος αὐτό; Μιά γνώμη ἑνὸς καλὸ γερου εἶναι αὐτή, δέν εἶναι ἡ γνώμη τῆς Ἐκκλησίας». Αὐτὸ ὅμως δέν εἶναι σωστὸ. Ἐγὼ δέν ἐξέφρασα καμιά δική μου γνώμη. Ἀπλῶς ὑποδεικνύω ταπεινά, σέ ὅσους μοῦ τὸ ζητοῦν, τὴ γνώμη τῆς Ἐκκλησίας πού εἶναι τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ.

Συμφωνῶ ὅτι κανεῖς, εἴτε Παῖσιος λέγεται αὐτός εἴτε πνευματικός εἶναι, εἴτε ἐπίσκοπος, εἴτε πατριάρχης δέν πρέπει νά ἔχει δική του γνώμη καὶ νά τὴν προωθεῖ στὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ὅλοι πρέπει νά ὑποτάσσουμε τὴ γνώμη μας στὴν γνώμη καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς γνωστοποιήθηκε διαμέσου τοῦ εὐαγγελίου.

Μιά μέρα ἦλθε ἐδῶ ἓνας ἱερέας, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀκούσει ὅτι λέω συνέχεια πὼς πρέπει νά προσέξουμε τὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων καὶ ὅ,τι ἀφορᾷ στὸν Ἀντίχριστο, τοῦ ὁποῖου τὸ σύστημα ἔχουν ἀρχίσει μεθοδικὰ νά «σερβίρουν», καὶ μοῦ εἶπε:

– Γέροντα, δέν εἶναι καλύτερα ἀπὸ τὸ νά ἀσχολοῦμαστε μέ τὸν Ἀντίχριστο συνέχεια καὶ νά μιᾶμε γι' αὐτόν, νά ἀσχολοῦμαστε μέ τὸ Χριστὸ καὶ νά ὠφελοῦμαστε;

Τοῦ εἶπα λοιπὸν τότε:

– Ὅταν σέ μιά γιαιά, πού εἶναι ἐνεήντα ἐτῶν, ὅλοι τῆς μιλοῦν γιὰ γάμους, γιὰ βαπτίσια καὶ πανηγύρια, ἐκεῖνη θυμᾶται τίς δικές της καλές ἡμέρες καὶ χαίρεται. Τὴ βρίσκει ὅμως ὁ θάνατος ξαφνικά, ἐνῶ ἐκεῖνη εἶναι ἀνέτοιμη κι ἔχει στὸ νοῦ της τοὺς γάμους καὶ τὰ πανηγύρια καὶ τὴν ψεύτικη χαρά. Ὅταν ὅμως πᾶνε καὶ τῆς λένε ὅτι ὁ τάδε, πού ἦταν ὀγδόντα ἐτῶν, «κοιμήθηκε» ἢ ὅτι τὴν Κυριακὴ θά γίνεи τὸ μνημόσυνο τῆς τάδε ἢ ὅτι ὁ τάδε ἔχει καρκίνο καὶ εἶναι στά τελευταῖα του, τότε ἡ γιαιά ἀρχίζει νά σκέπτεται ὅτι «νά, πρέπει νά ἐτοιμάζομαι κι ἐγώ, γιατί οἱ ἄλλοι, νεότεροί μου ἦταν, κι ἔφυγαν», κι ἔτσι ἀρχίζει νά ἐτοιμάζεται πνευματικά, νά ἐξομολογεῖται κ.λ.π. Ἐτσι, ὁ-

ταν έρθει ο θάνατος, τή βρίσκει νά είναι έτοιμη και νά μήν όνειροπολεΐ. Τό ίδιο συμβαίνει, είπα στό ιερέα, και στό πνευματικό αυτό θέμα. Πρέπει νά ενημερώνουμε τούς πιστούς και νά τούς βάζουμε στην ψυχή τήν καλή άνησυχία, πού θά τούς κάνει νά έτοιμάζονται σωστά. Ούτε πρέπει νά τούς πανικοβάλλουμε, γιατί σέ δύσκολη θέση θά έρθουν όχι οί πιστοί χριστιανοί, αλλά αυτοί πού θά πάνε μέ τό μέρος του διαβόλου. Γιατί και στην Άποκάλυψη γράφεται ότι, ναί μέν, θά μάς δυσκολέψουν έμάς, όμως οί άλλοι θά έχουν επάνω τους όλες τίς πληγές για εκείνους τά πράγματα θά είναι πιο δύσκολα, γιατί θά έχουν αντιμέτωπο τόν ίδιο τό Θεό.

Έπειδή για τό θέμα τών νέων ταυτοτήτων ακούγονται πολλά – κι ο καθένας λέει ό,τι θέλει – έσεΐς νά περιμένετε νά δοΰμε τί θά πει ή Έκκλησία μας.

Η Έκκλησία πρέπει νά πάρει ολοκάθαρη θέση, για νά ξέρουν και οί πιστοί τί θά κάνουν. Στή συνέχεια ή Έκκλησία θά πρέπει νά «κανονίζει» όσους τίς πάρουν από ανάγκη, για νά καταλαβαίνουν ότι πρόκειται περί πτώσεως. Γιατί ταυτότητα είναι ό,τι λέει ή λέξη· ότι, δηλαδή, ταυτίζεται κανείς άπόλυτα μ' αυτήν.

Σήμερα ή λογική τών «γνωστικών» παρασύρει τούς ανθρώπους. Οί άνθρωποι αγάπησαν τίς διευκολύνσεις, κι έβαλαν στους έαυτούς τους δεσμά. Ένώ ξέρουν ότι τά τρία έξάρια (στό σύστημα του γραμμωτου κώδικα UPC (Universal Product Code) είναι διαβολικό σημείο, αυτοί δέχονται νά βάλουν τήν υπογραφή τους. Υπογραφή είναι αυτή. Άλλο είναι νά μήν ξέρει κανείς ότι αυτό τό διαβολικό σημείο βρίσκεται κάπου (σέ μία οικονομική κάρτα π.χ.)· όσο δέν ξέρει, δέν έχει ευθύνη. Όταν όμως γνωρίζει, αναλαμβάνει μεγάλη ευθύνη!

Δέν θά κάνουν χωριό στην Ε.Ο.Κ., γιατί είναι έθνη μέ διαφορετικές παραδόσεις.

– Γέροντα, ακούγεται ότι στά Ίεροσόλυμα εμφανίστηκε κάποιος, ό όποιος λέει ότι είναι ό προφήτης Ήλίας. Τί έχετε νά πείτε γι' αυτό;

– Ποτέ νά μήν βιάζεστε. Γιατί, αν πείτε ότι είναι αυτός και δέν είναι, τότε οί άλλοι θά μάς κατηγορούν και θά λένε ότι όλα αυτά είναι ψέματα. Όταν σέ μία γλάστρα βλέπετε νά πρασινίζει κάτι, νά μήν λέτε, εκ τών προτέρων, τί μπορεί νά είναι, π.χ. βασιλικός ή τσουκνίδα. Κάντε λίγη ύπομονή και σέ λίγο, αφού μεγαλώσει τό φυτό, ό καθένας θά μπορεί νά εξακριβώσει και μόνος του τί είναι.

Τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή του 1987 είχα κατέβει στό Γέροντα για κάποιο προσωπικό μου θέμα και ό Γέροντας μου είπε:

– Έγραψα ένα φυλλάδιο για τό θέμα τών ταυτοτήτων. Έχεις χρόνο νά τό δεις λίγο;

Άφου του είπα ότι έχω χρόνο και ότι ενδιαφερόμουν πολύ νά τό δω, μου έδειξε τό κείμενο και συζητήσαμε διάφορα.

Παραθέτω στή συνέχεια φωτοτυπία του κειμένου αυτού, πού μου έδωσε εκείνος. Έτσι κάθε πιστός θά μπορεί νά έχει τό βαρυσήμαντο αυτό κείμενο σαν μία πνευματική παρακαταθήκη και μαρτυρία για τό θέμα αυτό.

Τόν καιρό του Άντιχρίστου, όταν αυτός θά μιλάει στον κόσμο και κάποιος χριστιανός προσεύχεται σωστά εκείνη τήν ώρα, αυτός αισθανόμενος τήν προσευχή θά τρέμει, γιατί οί χριστιανοί έχουν φοβερή δύναμη.

– Γέροντα, λένε ότι επί Άντιχρίστου δέν θά μπορούν οί χριστιανοί ν' αγοράζουν τρόφιμα και θά πεινοΰν.

– Έ, οί χριστιανοί μέ λίγο παξιμάδι κι έλιές θά περνοΰν. Θά υποφέρουν μόνον αυτοί πού έχουν μάθει νά έχουν στό τραπέζι τους δέκα είδη τυριών, από «ροκφόρ» μέχρι «Όλλανδίας».

Συνέχεια ακούγονται από στατιστικές διαφόρων έπιστημόνων ότι τό ένα τρίτο τών δασών κάηκε από πυρκαγιές, τό ένα τρίτο τών υδάτων μολύνθηκε, τό ένα τρίτο τών ανθρώπων τό έτος 2.000 θά έχει προσβληθεί από καρκίνο. Όλα πλέον, όσα διαβάζουμε, είναι σαν νά διαβάζουμε έρμηνεία τής Άποκαλύψεως.

– Γέροντα, τώρα μέ τό άτύχημα του Τσερνομπίλ λένε ότι ό-

λα έχουν μολυνθεί. Τί πρέπει νά κάνουμε;

– “Αν είχε μολυνθεί μόνο κάποιο μέρος, θά λέγαμε ν’ αποφεύγετε τὰ μολυσμένα. Τώρα, όμως, πού ἡ ραδιενεργός μόλυνση ἔχει πάει παντοῦ, νά κάνετε τό Σταυρό σας καί νά τρῶτε ἀπ’ ὅλα. Δέν θά πάθετε τίποτα· ἐγώ ἔτσι κάνω.

“Όταν πλέον ἔπαψαν, ἔξω, νά μιλοῦν γιά τίς ταυτότητες καί ἡ κυβέρνηση «πάγωσε» τό θέμα αὐτό, καί ὁ Γέροντας δέν μιλοῦσε πλέον. Μερικοί, όμως, συνέχισαν νά μιλᾶνε καί νά γράφουν ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου καί τῆς κυβερνήσεως. Πῆγαν στό Γέροντα καί τοῦ εἶπαν:

– Γέροντα, γιατί σῶπασες κι ἐσύ καί δέν μιλᾷς;

Κι ὁ Γέροντας τοὺς ἀπάντησε:

– “Όταν αὐτοί σταματᾶνε, πρέπει καί μεῖς νά σταματᾶμε, γιατί ἄλλιῶς θ’ ἀρχίσουν νά λένε: «Νά, αὐτοί δέν εἶναι καλά· ἐνῶ δέν τίθεται τέτοιο θέμα, αὐτοί φωνάζουν καί δημιουργοῦν πρόβλημα». Γι’ αὐτό πρέπει ὅταν αὐτοί σταματᾶνε, νά σταματᾶμε κι ἐμεῖς, καί ὅταν αὐτοί ἀρχίζουν, ν’ ἀρχίζουμε κι ἐμεῖς. Τό καλό σκυλί, πού τό ἀφεντικό του τό βάζει φύλακα, ὅταν βλέπει τόν κλέφτη νά ἔρχεται, γαυγίζει. “Όταν ὅμως ὁ κλέφτης ἐξαφανίζεται, τότε κι αὐτό σταματᾶ. “Αν συνεχίσει νά γαυγίζει, κάτι δέν πάει καλά.

Σημειῶ τιν
—————
κουσιν
—————
bbb
—————

“Σημεία τῶν καιρῶν...”

Μετὰ αὐτὴν μεθόρα τὴν δαιμονικήν,
Θά ἐλθῇ ἡ λιαυάδα ἡ θεϊκὴ.

Πίσω ἀπὸ τὸ κοσμικὸ ἀνέωμα τῆς ση-
μεριτικῆς “ἐλευθερίας”, τῆς ἐκείνης εὐδαίμονος ἐπὶ
ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐστὶς μεγαλυτέρους, γο-
νεῖς καὶ διδασκάλους, τοὺς ἔχουν φόβο Θεοῦ,
κρύβεται ἡ πνευματικὴ εὐλαβία, τὸ ἄγχος,
καὶ ἡ ἀναρχία, τοὺς ὁδηγοῦν τὸν κόσμο ἐπὶ
ἀδιέξοδο, ἐπὶ ψυχικὴ καὶ σωματικὴ καταστροφή.

Πίσω λοιπὸν καὶ ἀπὸ τὸ τέλει σύστημα
“κάρτας ἐξυπηρέτησεως”, ἀσφαλείας κομμοειδῆ,
κρύβεται ἡ θαυμάσια διαταξιορμία, ἡ εὐλαβία
τοῦ ἀντιχρίστου. “Ἄθου. Ἰωάννου κεφ ιγ’ 16
“ἵνα δώσωσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς
αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν,
καὶ ἵνα μὴ γινῇ δύνηται ἀγοράσαι ἢ πω-
“λῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχῃ τὸ χάραγμα, τὸ
“ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ
“ὀνόματος αὐτοῦ. Ὁδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ
“ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου.
“ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ καὶ ὁ ἀριθμὸς
“αὐτοῦ χξδ’ = 666.

“Ο Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ Καισαρείας γράφει
τὰ ἐξείς· “Περὶ τοῦ μιᾶς ὀνόματος τοῦ

“ἀντιχρίστου. Καὶ τὴν μὲν ἀντίθετον τῆς
“ψήφου, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τὰ περὶ αὐτοῦ
“γεγραμμένα, ὁ χρόνος ἀποκαλύψει καὶ
“ἡ θέρα τῶς γήρουν... ἄλλ’ οὐκ
“εὐδοκίησεν ἡ θεία χάρις ἐν θεῷ βίβλῳ
“τὸ τοῦ ρυμειῶνος ὄνομα γραπτῆσαι, ὡς
“ἐν γυμνασίᾳ δε λόγῳ πορὰ ἐστὶν εὐρεῖν...
“Ἁγίου Ἀνδρίου Καισαρείας, ἐξηγήσεις εἰς τὴν
“Ἰωάννου Ἄθου. βελ 341-42, κεφ ΛΗ.-

Τὸ θαράζον ὅμως, καὶ πορὶ πνευματικοί
ἀνθρώποι ἐκτός τοῦ δύνουν διμῆς τῶν ἐρη-
νείας, φοβάνται καὶ αὐτοὶ τὸν κοσμικὸ φό-
βο τοῦ φαμελλώματος, ἐνῶ ἔθρεψε νὰ ἀνη-
συχὸν πνευματικά, καὶ νὰ βοηθήσουν
τοὺς Χριστιανούς με τὴν κατὰ ἀνησυχία,
καὶ νὰ τοὺς τανώνουν ἐπὶ πᾶσι, νὰ
νιώθουν θεϊκὴ θαρρηγορία.

Ἀπορῶ! δὲν τοὺς προβληματίζουν ὅλα
αὐτὰ τὰ γεγονότα; γιὰ δὲν βάθουν ἐπὶ
ἐπὶ ἐρωτηματικὸ γιὰ τῆς ἐρηνηνείας τὸν
μυαλοῦ τοὺς; Κι’ ἂν ἐπιβοηθοῦν τὸν
ἀντιχρίστο γιὰ τὸ ἐργάσιμα, πορὶ θα-
ραεύρουν καὶ ἄλλες ψυχὲς ἐπὶ ἀσώμια;
Αὐτὸ ἐννοῖ· “...τὸ ἀσώματον, εἰ δυνατόν,
“καὶ τοὺς ἐκλεκτούς”. μαρμ. ιγ’.

Θὰ πλανηθοῦν, αὐτοὶ τοῦ τὰ ἐρηνηνεύουν
με τὸ μυστὸ.

Κι' ἐνῷ τὰ σημεῖα γαίνωνται ζευαθά-
ρα. "τὸ Θηρίον" ἐπὶ Βρυξέλλες μέζο 666
ἔχει σχεδὸν ρουφίζει ὅλα τὰ κράτη, ὁ
πομοιοῦτερ. Ἡ κάρτα, ἡ ταυρότητα, ἡ ἐ-
σαγωγὴ τοῦ βραχίονος, ἡ φανερώσουν;
Δυστυχῶς τὸ ράδιο μόνο παραμοιροῦ-
με τι καιρὸ θά ἔχουμε.

Τί θά μᾶς πῇ ὁ Χριστός; "Ὑψουρίζαι,
" τὸ μὲν ἀρρέωθον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε
" διακρίνουν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ
" δύναστε γινῶναι;" ματθ. κεφ. 65.

Μετὰ λοιπὸν αὐτὸ τὴν κάρτα, καὶ τὴν ταυ-
ρότητα, "τὸ φακίλλωμα" γὰρ νὰ ἀροχω-
ρίσουν θοητὰ ἐπὶ βραχίονα, θά λένε
συνεχῆς ἐπὶ τηλέοραση, ὅτι πῆρε καὶ
αὐτοὶ τὴν κάρτα τοῦ δεινὰ, καὶ τοῦ δὴ
κοσε τὰ χρηματὰ αὐτὸ τὴν τραπέζα.

Ἀπὸ τὴν ἀλλή μεριά, θά διακρίνουν
"τὸ ζέλιο σύστημα", τὸ βραχίονα ἐπὶ
χέρι, ἢ ἐπὶ μέτωπο μὲ ἀκτίνες λέιζερ,
αὐτοὶ δὲν θά διακρίνεται ἐξωτερικά, μέ
τὸ 666 τὸ ὄνομα τοῦ ἀνυχρίστου.

Δυστυχῶς, καὶ θαλὶ "ὀρισμένοι γνωστοί"
θά φακίλλωνουν τὰ ἀνευματικά τους,
ζέιντα εἰν τὰ μωρά, δῆθεν γὰρ γὰ μὴν
ἐξυνοχωροῦνται. "δὲν ἀράζει αὐτοὶ, δὲν

εἶναι ἡθόρα, ἀρχεὶ ἐξωτερικά νὰ ὀβελώ-
εξε!.. Κι' ἐνῷ βρέθουμε τὸν αὐτὸ. Τέτοιο
αὐτοῦ ἐξωτερικά ἀρνήθηκε τὸν Χριστό,
καὶ ἡτο ἀρνήσις, αὐτοὶ ἀρνοῦνται τὸ
"Ἅγιο βραχίονα τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ τοῦ
δὸθηκε ἐπὶ Ἅγιο Βάπτισμα." Σβραχίς
δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου, μέ τὸ νὰ δῖχον-
ται τὴν βραχίδια τοῦ ἀνυχρίστου, λέγε
καὶ ὅτι ἔχουν μέσα τους τὸν Χριστό!!

Τέτοια δυστυχῶς λογική, ἔχαν καὶ ὀρι-
μένοι "γνωστοί" ἐπὶ χρόνια τῶν ἁγίων
μαρτύρων, αὐτοῦ ἀροθαδοῦσαν νὰ μετὰ-
εγρέψουν τοὺς ὑποψηφίους μαρτύρας, ὅπως
ἀναφέρει ὁ Μέγας Βασιλεὺς ἐπὶν λόγῳ τοῦ
ἐπὶν μαρτυρὰ Γόρδιο "..... αὐτοὶ παρα-
" λογιζόντουσαν ἀροθαδῶντας νὰ αἰέσουν τὸν
" μαρτυρὰ νὰ ἀρνηθῇ μόνο μέ τὰ λόγια,
" καὶ νὰ κρατήσῃ τὴν πίστιν μέ τὴν ψυχὴν,
" τὴν ἐξωτερικὴ διάθεσιν, γιὰ ὁ Θεὸς δὲν
" δίνει ἀροδοχή ἐπὶν γλώσσα ἀλλὰ ἐπὶν
" διάθεσιν. "Ὁ μαρτυρὸς ὅμως Γόρδιος ἦταν
" ἀναμῆτος καὶ ἀδελφίθηκε. "οὐκ ἀνέχεται
" τι γλώσσα κτεδεῖα παρὰ Χριστοῦ ρθεγ-
" τασθαι τι παρὰ τοῦ Κτίσαντος.....
" μὴ διατάσσει Θεὸς οὐ μυητῆρίζεται
" ἐν τοῦ ἐλόμενος ἡμᾶς τοῦ ἡμετέρου κῆρι,
" ἐν τῶν λόγων δικαιοῖ, καὶ ἐν τῶν λόγων ματαδικάζει"..

Ἐπίσης ἐπὶ Δευτέρου, μὴ διάταγμα φητοῦν νὰ
ὁμοιοτήσουν τὴν ὁρμητικὰ ἐν εἰδωλοματρῶν,
καὶ ὅσοι Χριστιανοὶ δῆλωναν, καὶ θυσιάσαν,
ἐὰν εἰδῶν, ἔδωκαν ἀντιδοχὴν, καὶ
γλύωναν τὸ μαρτύριον. Ὅχι μόνον, αὐτοὶ
ἦσαν ἀρνηταί τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκείνοι
ὅπου ἔδωκαν χρήματα ἐκείνους εἰδωλοματρῶν
ἐπὶ ἐκδοχῶν, καὶ ἔδωκαν τὸ ἀντιδοχὴν-
τιμὴν, χωρὶς νὰ ἀρνηθῶν, οἱ ὀνομαζόμενοι
"λιβελλοφόροι" καὶ αὐτοὺς ἡ Ἐκκλησί-
α μας τοὺς θεωρεῖ ἀποστάτας-ἀσεβεῖς.

Κι' ἐν τῷ λοιπῷ ἔχομεν τὸν ἀποστόλου Παύλου
 παραδείγματα, ὅπως καὶ τοῦ γενομένου θαύματος
 τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, τοῦ ἑορταζομένου
 καθ' ἕνα χρόνον, τὸ Σάββατον τῆς ἁγίας
 ἑβδομάδος τῶν Πεντηκστῶν. "Βουλιανὸς ὁ θα-
 "ραβάτης, γινώσκων ὅτι οἱ Χριστιανοὶ καθαί-
 "ρονται μᾶλλον διὰ νηστείας τὴν ὁρώμενην
 "ἑβδομάδα τῆς ἁγίας Σεβαστασιότητος, ἢ γ-
 "καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦτο καθαρὰν ἑβδομά-
 "δα καλοῦμεν, ἡβουλήθη ἵνα τότε μά-
 "λιστα μοιῶνται αὐτοῦς. διό καὶ ἀποδείξα-
 "ξε κρυφίως ἵνα πειθῶσιν εἰς τὴν ἀγο-
 "ράν κατ' ἑξέτας, τὰς ἡμέρας βρώματα με-
 "μισθόμενα ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν εἰδωλικῶν
 "θυσιῶν. Ἀλλὰ γένοιθαι θεία ἔσχαρταις κατ'
 "ἔωρον ὁ μαρτυρὸς Θεόδωρος εἰς τὸν τότε
 "ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνου Εὐδοξίου

" καὶ φανερῶς τὸ ὄραγμα παρήγγειλεν
 " αὐτῷ ἕνα εὐχαρίστη τοῦς ὀϊστοὺς ἐαυτοῦ
 " τὸ ὄραμα τῆς θυνάρας καὶ ἡμεροδία
 " αὐτοῖς τῶν βρωμάτων ἐκείνων τῶν χρητῶν
 " τὴν ἔλθειν τῆς ἀναγκασίας τῆς ἀνα-
 " ὤστης ἐν τοῦ ἀροχείρου διὰ κομῶν
 " Τοῖς τοῖς τοῖς οὐ μὲν ἐκείνους
 " τοῦ ἀναβάτου ἡμεροδία οὐ δὲ ἐκείνους
 " Πάσις, διαφυλάχθεις ἀμολύντος

"Ορολόγιον το μέγα δη. 446... —
Τό να αθέχουμαι ἀπὸ τὰ εἰδωλόδουτα,
εἶναι κατὰ τὴν Ἁγίαν Ἀποστολὴν. Πράξ
Ἀποσ. κεφ. ιε'..... "Συνήχθησαν δέ οἱ
Ἀποστόλοι καὶ οἱ ᾠρεβύτεροι..... "ἀθέ-
"χεσθαι εἰδωλόδουτα, καὶ αἵματος καὶ ἀνι-
"κτοῦ καὶ πορνείας....."

Παρ' ὅλα λοιπὸν αὐτὰ τοῦ ἀνέρερα, ἀ-
 νούμεν κατέξ ἓνα σορὸ δυστυχῶς ἀνοητοῦ
 τοῦ μυαλοῦ, ἀπὸ ὁρισμένους ἐτημερινούς
 "Γνωστὺς", ὁ ἓνας γὰρ λέει· "ἔγω
 θὰ δεχθῶ τὴν ζωὴν μετὰ τὸ 666,
 θὰ βῶ καὶ ἓνα Σταντ, καὶ ὁ ἄλλος γὰρ
 λέει· "ἔγω θὰ δεχθῶ τὸ ἐργασίον μετὰ κε-
 φάλη μετὰ τὸ 666 καὶ θὰ κἀν καὶ ἓνα Σταν-
 τ μετὰ κεφάλη... καὶ ἓνα σορὸ ὁμοίως ἀ-
 νοητοῦ, τοῦ νομίζοντος ὅτι θὰ ἀγιασθῇ μετὰ
 αὐτὸν τὸν γρόθο, ἐνῶ αὐτὰ εἶναι ὡρᾶν.
 Μόνον αὐτὰ τοῦ δεχόντα ἀγιασθῆναι, αὐτὰ
 μόνον ἀγιάζονται. Ὅπως τὸ νερό,

δέχεσε ἁγιασμό, καὶ γίνεσαι Ἁγιασμός.
 τὰ οὐρα δὲν δέχονται ἁγιασμό.

Ἡ ψέφα, μὲ θαῦμα γίνεσαι ψυχή.
 Ἡ ἀκαθαρσία, δὲν δέχεται ἁγιασμό.

Ἐσθόμενος, ὁ διάβολος, ὁ ἀνύχριστος,
 ὅταν εἶναι ἐπὶ τὴν ταυτότητάς, ἢ ἐπὶ
 χέρι, ἢ ἐπὶ κεφαλὴς, μὲ τὸ ἐμ-
 βοιόσου, δὲν ἀχάφονται, μὲ τὸ νὰ
 βάλουμε καὶ ἓνα Σταυρό.

ἔχουμε τὴν δύναμη τοῦ τιμίου
 Σταυροῦ, τοῦ Ἁγίου Συμβόλου, τὴν
 θεία χάρι τοῦ Χριστοῦ, μόνον ὅταν
 ἀρνούμεθα ἐπὶ Ἅγιο Σφράγισμα
 τοῦ Βαπτίσματος, τοῦ ἀκαθαρτούμεθα
 τὸν βασιλᾶ, καὶ συλλαβώμεθα
 ἐπὶ Χριστό, καὶ δεχόμεθα τὸ
 Ἅγιο Σφράγισμα "Σφραγὶς δωρεᾶς
 Πνεύματος Ἁγίου". —

Ὁ Χριστὸς νὰ μᾶς δὴν
 καὶ τὴν ζωὴν. Ἀμήν. —
 Ἅγιον ὄρος Κουζουμουδανό Κελί
 "Παναγούδα" Σαββάτο Α' Ἰου-
 λίου 1987.

Με τοῦ ὁνό καὶ ἀγάπης Χριστοῦ,
 Μοναχὸς Παΐσιος